

عنوان مقاله:

بررسی اثرات بهره گیری فرآیند دیالکتیکی خلوت در راستای ارتقاء تعاملات اجتماعی فضاهای معماری

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی افق های نوین در علوم پایه و فنی و مهندسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حسنا گل لاله - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

امید دژدار - استادیار، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

سارا جلالیان - استادیار، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

در طول تاریخ انسان همواره در پی یافتن فرمهای شهری و انسانی جدید برای بهبود و اعتلای زندگی خود بوده است. بشر در این مسیر فراز و نشیبهای بسیاری را طی کرده است. در دنیای امروز به دلیل بحران های متعدد اجتماعی، انسانی و اقتصادی شهرهای ما هر روز از هویت انسانی و توانایی برقراری تعاملات اجتماعی دورتر میشوند. از آنجایی که هویت انسان در برقراری روابط اجتماعی شکل میگیرد، بنابراین انسان امروز بیشتر از هر زمان دیگری نیاز به شهرهایی دارد که تعاملات انسانها را امکان پذیر کند و آنها را به هم نزدیکتر سازد. در واقع بشر امروز به شهرهایی پویا، سرزنده، انعطاف پذیر و فعال دارد تا جامعه ای سالم و سرزنده را شکل دهد. از طرفی شهرهای ما رویکرد سنتی خود را از دست داده اند. اما؛ الزاما نظام مدرن را جایگزین خود نکرده اند. در حقیقت میتوان گفت شهرهای ما ارزش سنتی را کنار گذاشته ولی وارد مدرن نشده اند. این حرکت میتواند از هسته های کوچک شهری آغاز شده تا در سطح شهر گسترش یابد، این امر با بررسی اثرات بهره گیری فرآیند دیالکتیکی خلوت در راستای ارتقاء تعاملات اجتماعی در طراحی فضاهای معماری می تواند صورت بپذیرد. لذا این مقاله به روش مروری و با توجه به مطالعات کتابخانه ای با هدف ارتقاء کیفی طراحی های معماری از بعد روانشناسی انجام شده است که بدون تردید تاثیر بسزایی در پیشبرد اهداف معماری خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

خلوت، خلوت دیالکتیکی، تعاملات اجتماعی، روانشناسی محیط، فضاهای معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/980159>

